

den gør paa mig Indtryk af at være evig uforanderlig, medens derimod Toldpolitikken, den Tanke, at man ønsker at føre en Politik afpasset efter de givne Situationer og efter Erhvervenes Betydning i de givne Situationer, det er en langt mere bøjelig Politik end den anden.

Men vi har jo Udenrigsministerens Tale om dette Spørgsmaal at holde os til som særdeles oplysende for, hvad man formaar at udrette under de nuværende Forhold. Overfor den tyske Toldlov siger Udenrigsministeren i Virkeligheden dette, at han ønsker at blive nogle Erfaringer rigere for at bruge et Udtryk, der falder Ministeren hjemmevant. Det er det, Ministeren ønsker. Han ønsker at gøre nogle Erfaringer, og han siger om den tyske Toldtarif, at man har fulgt dens Tilbliven med vaagen Interesse. Det er virkelig særdeles paaskønnelsesværdigt, at Interessen har været vaagen, men derudover kan jeg egentlig ikke se, at der er udrettet noget. Ministeren fandt Trøst i, at andre Lande maaske ved deres Forhandlinger kunde medvirke til, at Sætserne blev sat ned. Derved faldt der et interessant Lys over Ministerens Ord, thi de andre Lande venter altsaa ikke, til de har gjort alle disse rige Erfaringer, men de begynder straks. Og saa søger Ministeren Trøst i den Mestbegunstigelsesklause, hvis Værdi blev belyst saa overmaade skarpt af det ærede Medlem Hr. Drachmann forleden Dag og for øvrigt ogsaa af Udenrigsministeren i hans Tale. Ministeren sagde med Hensyn til den Fremgangsmaade, man fra Tysklands Side anvendte ved Fortoldning af henholdsvis belgiske og danske Heste, at den i Realiteten er et Brud paa dette Princip, nemlig Mestbegunstigelsesprincippet, og dog er det det eneste, Ministeren har at byde paa, han har ikke andet. Han gør det, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup ønsker, han skal gøre. Han skal sige: Det er ikke pænt af jer, for vi er Frihandelsmænd. Og hvad sker der saa? Der sker intet, der sker intet som helst. Ministeren slaar Frihandelslyren, og det hjælper jo overmaade meget, blot ikke dér, hvor det skulde hjælpe. Jeg antager, at 3 Partier vil tiljuble Ministeren for dette. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har allerede gjort det. Han har allerede udtrykt sin Tilfredshed med dette.

Ministeren har omtalt Forholdet til Spanien, og Ministeren har omtalt Forholdet til Norge, ogsaa dér kun en Beklagelse; man vil naturligvis gøre Forestillinger, men de norske Myndigheder synes meget lidt tilbøjelige til at vise nogen Imødekommethed overfor Danmark, uanset at man skulde synes, at vort Land i Kraft af vort store Indkøb af norsk Salpeter skulde have Krav paa en mere forstaaende Behandling. Ja, det er maaske mere endda, end det ærede Medlem Hr. Pinstrup ønsker, man skal sige; det er det samme, som Ministeren sagde overfor Tyskland, at den tyske Handel møder her i Landet overordentlig liberale Vilkaar. Overfor Norge har vi Krav paa en mere forstaaende Behandling, overfor Spanien maaske det samme — men der sker intet. Og spørger man: Hvor er Ministeriets Indsats her? Ja, saa har Statsministeren jo, ved sin Tale forleden Dag væltet alle Brikkerne. Ministeren tror ikke paa Toldpaalæg, ikke paa Importregulering — hvad tror dette Ministerium paa? Ikke paa sig selv, i hvert Fald. . . . (*Hans Nielsen*: Hvad tror Taleren paa?) . . . Taleren tror paa, at det er muligt gennem en fornuftig Handelspolitik, en Toldpolitik og en Handelspolitik, at naa et godt Stykke frem ad Vejen. Men, som sagt, Ministeren væltede alle Brikkerne og indledede derved den Visnepolitik, som han advarede modbagefter. Og Socialministeren har jo i Virkeligheden ved sine Udtalelser sagt det ganske tydeligt, at dette Ministerium venter ikke at kunne udrette noget som helst, thi Ministeren har jo sagt, at de vil kæmpe for at bevare Arbejdsløshedsfonden. Hvorfor? Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, var det, for at man skulde undgaa Nedsættelse af Understøttelserne. Det vil altsaa sige, at man erklærer, at det, der er Løsenet, er Understøttelserne; det er det, der er Ministeriets Hovedindsats i denne Situation — og saa lidt Igangsettelse af offentlige Arbejder. Det er dette, der er Ministeriets Indsats til Fordel for den danske Arbejder, navnlig til Fordel for den danske Industriarbejder. Den højtærede Socialminister har en Gang, henvendt til os, sagt, at det Parti, der svigter sin Kærne, er færdigt. Jeg skal præsentere den højtærede Socialminister denne Sætning til behagelig Overvejelse. Det er Ministe.